

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní Mgr. Jarmilou Úředníčkovou v právní věci

žalobce: **N. R.**
státní příslušnost Moldavská republika
t. č. pobytem v Zařízení pro zajištění cizinců Vyšní Lhoty, 739 51
Vyšní Lhoty
zastoupen Mgr. Ing. Tomášem Tillmannem, advokátem
sídlem 703 00 Ostrava, Vrázová 1324/40

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra ČR**
sídlem 170 34 Praha 7, Nad Štolou

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 10. 2024 č. j. OAM-1109/BA-BA07-ZA03-2024, ve věci mezinárodní ochrany

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou v zákonné lhůtě se žalobce domáhal zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí žalovaného, jímž žalobci nebyla udělena mezinárodní ochrana podle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů.
2. Žalobce konstatoval, že souhlasí s žalovaným v tom, že se zadlužil na základě vlastního rozhodnutí. Pronásledování ze strany věřitelů si nezavinil sám. Snažil se s nimi domluvit, na což mu odpověděli násilím, vyhrožováním a ničením jeho majetku. Orgány státu mu nedokázaly pomoci. Neobstojí ani názor žalovaného, že se mohl obrátit na moldavskou policii poté, co byl u té podněsterské neúspěšný. Poukázal na to, že Podněstří jako separatistická oblast není žádným způsobem kontrolována státní mocí Moldavska. Ve zbytku Moldavska obyvatelé Podněstří nejsou snášeni a přestěhování do jiné oblasti Moldavska není možné. Obyvatelé Podněstří jsou diskriminováni. Je na ně pohlíženo jako na podporovatele Ruska. Dochází ke rvačkám a násilí mezi obyvatelstvem. Jestliže se takto chovají obyvatelů vůči sobě, je vysoce pravděpodobné, že se obdobně zachová vůči němu i tamní policie. Žalobce dále uvedl, že se zapojil do demonstrací. Podněsterská policie jej zadržela, tři dny držela ve sklepě a bila jej. Žalobce konstatoval, že jedním z důvodů, proč se demonstrací zúčastnil, bylo to, že mu byly nabídnuty peníze na jídlo. To je možné považovat za pádný argument. Je velmi nepravděpodobné, že by se jakýkoliv člověk zúčastnil demonstrace proti ruskému vlivu v Podněstří s vědomím, že riskuje zatčení, svévolné násilí a mučení ze strany policie a jiné problémy, za trochu peněz na jídlo, aniž by s předmětem demonstrace alespoň trochu nesympatizoval. Vyvíjel tak politickou aktivitu v podobě vyjádření nesouhlasu. Tento nesouhlas je zřejmý už z jeho výpovědi, v níž popisuje, jak to v Podněstří funguje a proč jej vlastně opouští. Tvrzení žalovaného je účelově vytrženo z kontextu celé jeho výpovědi. Žalobce poznamenal, že poté, co jej podněsterská policie přestala kontrolovat, už s ní dále žádné potíže neměl. Žalovaný však zcela opomněl, že přetrvávaly potíže s násilným jednáním jeho věřitelů, přičemž se nemohl v důsledku předešlých událostí na policii obrátit. Žalobce vyslovil názor, že v místě jeho bydliště mu tak hrozí pronásledování od soukromých subjektů. Závěr žalovaného, že mu nelze udělit azyl podle § 12 písm. a) zákona o azylu, protože si není schopen vybavit, kdy přesně se demonstrací zúčastnil, je účelový. Vnitřní ochrana není v jeho případě možná. Je pronásledován dvěma subjekty, jednak jsou to jeho věřitelé, tedy soukromé subjekty a dále podněsterská policie jako subjekt státní. Dle žalobce uvedené skutečnosti, kdy jej policie bila za jeho názory a držela tři dny ve sklepě a poté jej chodila kontrolovat, zda nevyvíjí znovu takové aktivity, nebo když mu odmítla poskytnout pomoc před jeho věřiteli a ti jej poté zbili a zničili mu majetek, je dostatečným důkazem o nedostupnosti vnitřní ochrany. Alternativa vnitřního přesídlení není u něho možná, a to právě z důvodu diskriminace ze strany moldavského obyvatelstva vůči obyvatelům Podněstří a dalšímu násilnému chování. Nadto Moldavsko není velká země a věřitelé by si jej snadno našli. Obracet se na moldavskou policii kvůli nenávistnému chování moldavských obyvatelů vůči němu také nemá z povahy věci smysl. Závěry žalovaného vycházejí z téměř rok staré informace OAMP o Moldavsku, což považuje za nedostatečné. Navíc zdroje, ze kterých žalovaný čerpal, jsou ještě staršího data. Jedná se o formální informace, které neodrážejí skutečný stav. Existují volně dostupné zprávy o nenávisti a diskriminaci mezi obyvateli Moldavska a obyvateli Podněstří. Moldavská policie by mu jen stěží jeho příběh uvěřila, když se odehrál v oblasti, která nespadá pod její kontrolu.
3. Žalobce dále uvedl, že v případě jeho nuceného návratu do země, bez možnosti vnitřního přesídlení (v důsledku kontroly pohybu a pobytu a diskriminace ze strany obyvatel Moldavské republiky mimo oblast Podněstří), mu hrozí nebezpečí vážné újmy, a to jak ze

strany státních orgánů Moldavské republiky, nebo jiných složek, které působí v Podněstří (ty nelze považovat za státní orgány), tak i ze strany soukromých osob, které mu již vyhrožovaly smrtí. Žalovaný se tak již v řízení o první žádosti měl věnovat otázce pronásledování a objektivně zhodnotit situaci v Podněstří. Kvůli tomu, že této své povinnosti nedostál, porušil zásadu non – refoulement, která má absolutní charakter. Napadené rozhodnutí jej vystavuje reálné hrozbě návratu do země původu, kterou však nelze považovat za bezpečnou.

4. Žalobce dále namítal, že do napadeného rozhodnutí se měly promítnout závěry vyjádřené v rozsudku Soudního dvora ve věci C-406/22, a to ve vazbě na ust. § 2 odst. 1 písm. k) zákona o azylu, které definuje bezpečnou zemi původu a vyhlášku Ministerstva vnitra č. 328/2015, kterou se provádí zákon o azylu a zákon o dočasné ochraně cizinců, dle něhož Česká republika považuje Moldavsko za bezpečnou zemi původu. Takto definovaná země původu je však aktuálně v rozporu s požadavky, které ve svém rozsudku uvedl Soudní dvůr. Kritéria umožňující označit třetí zemi za bezpečnou zemi původu musí být splněna na celém jejím území.
5. Žalobce dále uvedl, že v případě návratu do Moldavské republiky mu hrozí reálné nebezpečí vážné újmy ve smyslu zákona o azylu. Moldavsko má zásadní nedostatky v oblasti soudnictví, porušování lidských práv, četného diskriminačního trestního stíhání, má neúčinné prostředky nápravy porušování lidských práv a v individuálních případech tam dochází k pronásledování, mučení a jinému nelidskému zacházení a trestání, což musí být žalovanému známo. Bezpečnostní poměry v Moldavsku se v poslední době výrazně mění k horšímu a situace je velmi nestabilní vzhledem k energetické krizi a růstu oblíbenosti proruských politických sil a s tím spojených demonstrací. Tyto aktuální otázky nevzal žalovaný do úvahy.
6. Žalobce dále namítal, že jeho nucený návrat by představoval zásadní zásah do jeho základních práv, zejména práva na respektování soukromého a rodinného života ve smyslu článku 8 Úmluvy. Nucený návrat by jej vytrhl z jeho sociálních a ekonomických vazeb, které si zde vytvořil.
7. Napadené rozhodnutí pro něho zakládá zcela reálnou možnost porušení článku 3 Úmluvy. Za své odmítání nastoupit do vojenské služby v Podněstří by mohl být sankcionován zcela libovolně, protože tamní represivní složky nepůsobí na podkladě žádných zákonů či lidskoprávních dokumentů. Do války nechce, neví, za co by měl bojovat. Vojenská služba mu tak v tomto ohledu nedává žádný smysl.
8. Žalobce uzavřel, že s ohledem na výše uvedené je přesvědčen, že splňuje podmínky minimálně pro udělení tzv. humanitárního azylu dle § 14 zákona o azylu, neboť jsou zde důvody hodné zvláštního zřetele, jimiž jsou jeho vztah k České republice a zejména pak hrozba naplnění výhrůžek od soukromých osob případě jeho nuceného návratu do Podněstří. Dále pak reálná hrozba válečného konfliktu v Moldavsku a povinný nástup do armády, s čímž nesouhlasí. V případě jeho nuceného návratu do Moldavska by byl vystaven možnému postihu ze strany státu kvůli své pozici neúspěšného žadatele o mezinárodní ochranu.
9. Žalovaný v písemném vyjádření navrhl zamítnutí žaloby. Odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí, z něhož obsáhle citoval. Konstatoval, že při posouzení důvodnosti žádosti žalobce o mezinárodní ochranu vycházel z řádně zjištěného stavu věci, který nesvědčí

o přítomnosti důvodů, pro které by žalobci měla být udělena mezinárodní ochrany v jakékoli její formě. Napadené rozhodnutí je zákonné a plně přezkoumatelné. Žalovaný svým postupem ani rozhodnutím žalobce na jeho právech nezkrátil. Žalobní námitky nedokládají žalobcem namítaná pochybení správního orgánu, který vzal v úvahu tvrzené skutečnosti a přihlédl k nim. Shromáždil k nim také adekvátní a aktuální informace o situaci v zemi původu a vycházel z dostatečně zjištěného stavu věci. U žalobce nelze shledat opodstatněné obavy z pronásledování či vážné újmy, a to ani s ohledem na Podněstří. Tvrzení o potížích z důvodu příslušnosti žalobce k separatistickému území, nejsou ničím řádně podložena a sám žalobce neuvedl, že by měl na území kontrolovaném moldavskými státními orgány jakékoli osobní problémy. Žalovaný zdůraznil, že žalobce je řádným občanem Moldavské republiky, disponuje příslušným moldavským cestovním pasem, hovoří rumunským jazykem a současně potvrdil, že neměl žádné potíže s překračováním hranic mezi Podněstřím a Moldavskem. Do České republiky vycestoval z města Kišiněv a neměl ani žádné potíže s překročením státních hranic.

10. K námitkám žalobce, že splňuje podmínky pro udělení humanitárního azylu, žalovaný připomenul, že humanitární azyl je udělován pouze za výjimečných okolností v případech, kdy nebyl shledán důvod pro udělení azylu dle § 12 a kdy by bylo zcela „nehumánní“ azyl neudělit. Konstatoval, že se v této souvislosti zabýval zejména rodinnou, sociální a ekonomickou situací žalobce a přihlédl i k jeho věku a zdravotnímu stavu. Žalobce je mladým mužem ve věku 35 let, je rozvedený a má 2 děti. Z protokolu o jeho výsledku jako účastníka správního řízení ze dne 19. 8. 2024 vyplývá, že syn pobývá se svou matkou v Podněstří v Moldavsku a dcera v Ruské federaci. Ke svému zdravotnímu stavu žalobce sdělil, že je dobrý a nemá žádné omezení. Do České republiky vycestoval, aby si vydělal finanční obnos na zaplacení dluhu. Z tohoto důvodu žalovaný konstatoval, že se žalobce jeví jako osoba soběstačná a ekonomicky aktivní. Současně správní orgán nezjistil a ani sám žalobce neuvedl, že by v České republice byl udělen humanitární azyl některému z rodinných příslušníků.
11. Krajský soud přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., ve znění pozdějších předpisů, soudního řádu správního (dále jen s.ř.s.), v mezích žalobních bodů. Při přezkoumání rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době vydání rozhodnutí žalovaným (§ 75 odst. 1 a 2 s.ř.s.). Soud přitom postupoval podle § 51 odst. 1 s.ř.s. a rozhodl bez nařízení jednání, neboť žalovaný s tímto postupem výslovně souhlasil a žalobce se na výzvu soudu dle citovaného zákonného ustanovení ve stanovené lhůtě nevyjádřil a nesouhlas s projednáním věci bez nařízení jednání soudu nesdělil.
12. Ze správního spisu bylo zjištěno, že řízení o udělení mezinárodní ochrany bylo zahájeno žádostí žalobce ze dne 21. 8. 2024. V žádosti o udělení mezinárodní ochrany, v rámci údajů k podané žádosti žalobce sdělil, že je moldavské státní příslušnosti i národnosti, avšak je držitelem i vnitřního podněsterského pasu. Hovoří ruským, ukrajinským, běloruským, moldavským, rumunským, srbským, makedonským a bulharským jazykem a vyznává pravoslavné křesťanství. Nemá politické přesvědčení a nebyl členem žádné politické strany. Je rozvedený, syn má státní příslušnost ruskou i moldavskou, dcera se narodila v Moskvě a má státní příslušnost Ruské federace. Posledním místem bydliště žalobce bylo město Bendery v Moldavsku. Z Kišiněva odcestoval linkovým autobusem přes Maďarsko do Karlových Varů, poté přijel do Prahy. Na území České republiky vstoupil 16. 10. 2020. Ve státech Evropské unie pobýval pouze v rámci turistických pobytů, přičemž nebyl držitelem

víz nebo povolení k pobytu. Jedná se o jeho první žádost o udělení mezinárodní ochrany. Je zdravý, nemá žádné omezení. V minulosti nebyl trestně stíhán nebo odsouzen za spáchání trestného činu. Prvním důvodem žádosti o udělení mezinárodní ochrany je skutečnost, že má dvě děti se dvěma manželkami, které musí žít. Jeho matka je nemocná a otec je invalidní, proto i jim musí finančně pomáhat. Ekonomická situace v Moldavsku je špatná, za práci dostane pouze 100 dolarů. Dále sdělil, že se v roce 2019 zúčastnil protestních shromáždění v Podněstří. Tyto mítinky byly směřovány k tomu, aby Rusové opustili Podněstří i Moldavsko. Byl zajištěn a několik dní vězněn ve sklepě a bytě. Žije na území, které je od roku 1992 okupováno Ruskem, bojí se tam vrátit, jelikož byl voják a má strach, že by byl v Podněstří odeslán válčit proti Ukrajině. Dodal, že jeho matka pochází z Ukrajiny, přestože má bulharskou národnost. Svou totožnost žalobce prokázal cestovním dokladem.

13. Následně v pohovoru k žádosti o udělení mezinárodní ochrany žalobce vypověděl, že pracoval jako instalatér ve městě Bendery, Tiraspol, také v Moskvě a Kaluze v Ruské federaci. Ve vlasti není možné nalézt lépe placené zaměstnání. Pracoval jako instalatér. Dostával 6 euro denně. Obrátil se na úřad práce a byl registrován jako nezaměstnaný. Úřad práce mu může vyplácet až 16 euro podpory, ale žádnou neobdržel. Slibovali mu, že mu najdou zaměstnání. V Moldavsku je situace stejná jako na území Podněstří, pouze s tím rozdílem, že občany Podněstří považují za proruské a vyvíjejí proti nim určitý tlak jako na separatisty, což se projevuje rvačkami a různými skandály. Žalobce dále uvedl, že v Podněstří má dluh 107 000 euro u jedné osoby. Peníze si půjčil na podnikání. Podnikal v zemědělství, poté si vzal úvěr u polostátní organizace Šerif, která pomáhá začínajícím podnikatelům s poskytováním finančních prostředků bez zástavního práva na majetek. Dostal se do finančních problémů. Obává se návratu do vlasti, neboť stále dluží věřiteli 107 000 euro. Obrátil se na podněsterskou policii, ta se jej tázala, zda má nějakou písemnou smlouvu o půjčce. Uvedl, že žádnou nemá, jelikož věřitelem byl kamarád. Čtyři dny poté jej přepadli dva lidé v maskách a zbili ho. Po napadení nešel k lékaři, neboť by se tato informace mohla dostat na policii a situace by se opakovala. Následně nějaké osoby polily benzinem vchodové dveře do bytu jeho rodičů, kde žil. Dva týdny na to mu zapálili auto. S věřiteli se mnohokrát setkal, prosil je o prodloužení doby splácení na 5 až 10 let, avšak jejich reakce byla taková, že jej několikrát zbili. Následně prodal své byty, auto, garáž a peníze použil jako splátku. Žalobce dále uvedl, že se zúčastnil tří nebo čtyř protivládních mítinků, bylo to někdy v létě nebo na podzim roku 2017 nebo 2018. Demonstrací se účastnil na základě agitátorů, kteří slibovali nějaké peníze na jídlo s tím, že je potřeba udělat vše, aby Rusové Podněstří opustili. Mítinky se konaly ve městě Bendery a Tiraspol a účastnily se jich desítky stejně smýšlejících lidí. Během demonstrací docházelo k rychlým zásahům podněsterské policie, která je proruská. Policie jej dostihla, nasadila mu pouta a přemístili jej do nějakého sklepa, což bylo policejní vězení. Tam jej bili lidé v maskách. Lékařskou pomoc nevyhledal, aby se informace nedostala na policii. Žádné zranění neutrpěl. Byl zadržen jako účastník protestu. Ve sklepě byl téměř tři dny, byl bit a následně propuštěn. Sdělili mu, že pokud bude takové myšlenky a slova pronášet na veřejnosti, bude to horší. Poté byl kontrolován policií v civilu, zda nepřipravuje opakování protestní akce. Přicházeli k němu domů, avšak následně již žádné problémy s policií neměl, ani neobdržel trestní oznámení. Na postupy policie si nestěžoval, neboť v zemi původu neexistují žádné struktury pro podání stížnosti, aby nebyly napojeny na policii.

14. Žalobce dále sdělil, že se obává odvodu do války na Ukrajině, jelikož se v Podněstří nachází velký sklad s výzbrojí. Je profesionální voják, a proto je pravděpodobné, že by byl po návratu do vlasti opět povolán. Možná by jej povolali i do mírových sborů, avšak povolání do armády je přímá cesta do války. Nemůže se přestěhovat na území, které je po moldavskou státní kontrolou, jelikož tam nemá, kde žít. Při přejíždění hranice mezi Moldavskem a Podněstřím žádné problémy neměl, ale v Moldavsku jsou považováni za separatisty. S vycestováním neměl žádné problémy. Chtěl by zde zůstat takovou dobu, aby dokázal shromáždit 72 000 euro a zaplatit dluh. Tím by skončily potíže, které rodině způsobil.
15. V průběhu správního řízení bylo objasněno, že tvrzeným důvodem žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany je špatná ekonomická situace, obava z výhrůžek ze strany věřitele v souvislosti s jeho dluhy a obava z předvolání do armády a odvelení do války na Ukrajině.
16. Ve správním spise jsou založeny informace o zemi původu, ohledně politické, bezpečnostní situace a stavu dodržování lidských práv v Moldavsku. Konkrétně žalovaný vycházel z Informace OAMP: Moldavsko – Hodnocení Moldavska jako bezpečné země původu, ze dne 3. 10. 2023, Informace OAMP: Moldavsko – Situace obyvatel Podněstří v Moldavsku, ze dne 16. 11. 2023, Informace MZV ČR č. j. 103942-6/2024-MZV/LPTP: Moldavsko – Situace v Podněstří, ze dne 5. 3. 2024 a Informace OAMP: Moldavsko – Situace moldavských občanů vracejících se do země po dlouhodobém pobytu v zahraničí, ze dne 16. 11. 2023. Podkladem rozhodnutí žalovaného byl rovněž protokol o výsledku žalobce jako účastníka správního řízení č. j. KRPA-263739-10/ČJ-2024-000022-ZSV ze dne 19. 8. 2024 a žalobcem doložené materiály.
17. V souladu s ust. § 36 odst. 3 správního řádu byla dne 3. 10. 2024 žalobci dána možnost se v rámci seznámení s podklady rozhodnutí výše uvedenými seznámit, vyjádřit se k nim, navrhnout další podklady rozhodnutí či vyjádřit námitky proti zdrojům informací a způsobu jejich získání. Žalobce této možnosti využil a uvedl, že zprávy nejsou přesné. Není pravda, že jsou povoláváni pouze ruští občané, berou je i z Podněstří. Jako moldavský občan Podněstří byl vyslán ruskou armádou do války v Jižní Osetii v roce 2008. Všechno v Podněstří řídí Rusové, ne Moldavané, proto ví, že se tato situace bude opakovat. Válčit nechce. Mezi Podněstřím a Moldavskem je celnice a ruské mírové jednotky. Podněstří se nenachází v Moldavsku.
18. Krajský soud především dospěl k závěru, že žalovaný zjistil skutkový stav v potřebném rozsahu, obstaral si dostatek informací potřebných k vydání rozhodnutí. Shromážděné informace soud považuje za zcela dostatečné a pro posuzovanou věc relevantní. Z rozhodnutí žalovaného je patrné, jaký skutkový stav vzal správní orgán za rozhodný, jak uvážil o pro věc podstatných skutečnostech, resp. jakým způsobem rozhodné skutečnosti posoudil. Z obsahu správního spisu a napadeného rozhodnutí rovněž nelze dovodit, že by žalovaný nepřihlédl ke všemu, co vyšlo v řízení najevo.
19. Podle ust. § 12 písm. a) zákona o azylu, se cizinci udělí azyl, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že cizinec je pronásledován za uplatňování politických práv a svobod.
20. Podle ust. § 12 písm. b) zákona o azylu, azyl se cizinci udělí, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že cizinec má odůvodněný strach z pronásledování z důvodu rasy, pohlaví, náboženství, národnosti, příslušnosti k určité sociální skupině nebo pro zastávání určitých politických názorů ve státě, jehož občanství má.

21. Ve smyslu § 2 odst. 4 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění do 30. 6. 2023, se přitom pronásledováním rozumí závažné porušení lidských práv, jakož i opatření působící psychický nátlak nebo jiná obdobná jednání, anebo jednání, která ve svém souběhu dosahují intenzity pronásledování, pokud jsou prováděna, podporována nebo trpěna původci pronásledování.
22. Ve vztahu k neudělení azylu podle § 12 písm. a) zákona o azylu je podstatné posouzení toho, zda žalobce byl ve vlasti pronásledován za uplatňování politických práv a svobod. Žalobce sám sdělil, že nemá žádné politické přesvědčení ani nebyl členem žádné politické strany. Soud zastává názor, že v průběhu správního řízení žalobce neuvedl žádné skutečnosti, na základě kterých by bylo možno učinit závěr, že vyvíjel ve své vlasti činnost směřující k uplatňování politických práv a svobod ve smyslu § 12 písm. a) zákona o azylu, za kterou by byl azylově relevantním způsobem pronásledován. Žalobce sice tvrdil, že se zúčastnil mítinků na protest proti politice separatistických orgánů v Podněstří, přičemž nejprve sdělil, že se odehrály v roce 2019, později pak sdělil, že se konaly v létě nebo na podzim roku 2017 nebo 2018 ve městě Bendery a Tiraspol. Pokud jde o tvrzení žalobce ohledně zatčení, umístění do sklepa a bití, soud ve shodě se správním orgánem poukazuje na to, že žalobce měl být tomuto jednání vystaven ze strany separatistických orgánů v Podněstří nikoli ze strany moldavských státních orgánů. Žalobce k tomu také uvedl, že po několika dnech byl bez jakýchkoli následků propuštěn a nebylo s ním zahájeno žádné trestní stíhání. Následně měl být kontrolován civilními policisty, zda nepřipravuje další protestní akce, avšak poté již s policií neměl žádné potíže a v Moldavsku pobýval další rok či více od jeho zadržení bez jakýchkoli dalších problémů s bezpečnostními složkami či státními orgány. Ve shodě s žalovaným i dle názoru soudu žalobci nebránilo nic v tom, aby si za místo svého pobytu ve vlasti vybral jiné místo než území separatistického Podněstří a měl a má možnost se přestěhovat na území pod kontrolou moldavských státních orgánů.
23. Za správné, zákonné, zjištěným informacím odpovídající a taktéž náležitě odůvodněné považuje soud i závěry žalovaného o nenaplnění podmínek pro udělení mezinárodní ochrany dle § 12 písm. b) zákona o azylu. Žalobce správnímu orgánu sdělil, že obyvatelé Podněstří v Moldavsku jsou považováni za separatisty, vzniká spousta rvaček a konfliktů, dokonce i při zaměstnání na území kontrolovaném vládou jsou s tím potíže, chovají se k nim agresivně. Soud souhlasí s žalovaným, že z podkladů pro rozhodnutí plyne, že Moldavsko považuje všechny obyvatelé Podněstří za své občany, ti mají možnost získat moldavské občanství ve zrychleném režimu, díky čemuž nabývají stejných práv jako ostatní občané Moldavska a mají i rovnocenný přístup ke službám, např. bydlení, zaměstnání apod. Mezi oběma územími existuje relativně svobodný pohyb přes tzv. kontrolní stanoviště, přičemž pohyb běžných osob směrem do Moldavska probíhá bez omezení, mnoho obyvatel Podněstří dojíždí za prací, studiem či kvalitnější lékařskou péčí do Moldavska. Tvrzení žalobce o potížích z důvodu jeho příslušnosti k separatistickému území jsou vyvrácena podklady, které si žalovaný opatřil a žalobce sám neuvedl, že by měl na území kontrolovaném moldavskými státními orgány jakékoli osobní problémy. Žalovaný správně zdůraznil, že žalobce je řádným občanem Moldavské republiky, disponuje příslušným moldavským cestovním pasem, hovoří rumunským jazykem a současně potvrdil, že neměl žádné potíže s překračováním hranic mezi Podněstřím a Moldavskem. Žádné potíže neměl ani s překročením státních hranic. Ekonomická situace v Moldavsku není azylově relevantním důvodem. K řešení ekonomické situace žalobce, tj. k případným pracovním

pobytům žalobce v zahraničí, včetně České republiky, slouží jiné formy pobytových oprávnění, nikoliv azyl.

24. Tvrzené obavy žalobce z pronásledování soud neshledává opodstatněnými ani z hlediska podmínek pro udělení mezinárodní ochrany dle § 14a zákona o azylu, tedy doplňkové ochrany. Ta se udělí cizinci, který nesplňuje důvody pro udělení azylu, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že v jeho případě jsou důvodné obavy, že pokud by byl cizinec vrácen do státu, jehož je státním občanem, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, do státu svého posledního trvalého bydliště, by mu hrozilo skutečné nebezpečí vážné újmy, a že nemůže nebo není ochoten z důvodu takového nebezpečí využít ochrany státu, jehož je státním občanem, nebo pokud by vycestování cizince bylo v rozporu s mezinárodními závazky České republiky (§ 14a odst. 2 zákona o azylu). Při hodnocení této otázky je nutno hodnotit stav současný, resp. stav k návratu žalobce do země původu s odkazem na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu č. j. 5 Azs 80/2007-87, v němž Nejvyšší správní soud vyslovil, že pro zjištění okolností rozhodných pro udělení doplňkové ochrany je tedy určující doba případného návratu žadatele o azyl do jeho vlasti. Soud má za to, že správní orgán posoudil individuálně situaci žalobce na základě jeho tvrzení a tyto konfrontoval s informacemi získanými z různých zdrojů, které jsou součástí správního spisu a soud se s jeho závěry, na které v podrobnostech odkazuje, ztotožňuje. Špatná ekonomická situace v zemi původu není důvodem ani pro udělení doplňkové ochrany. Pokud jde o žalobcem tvrzené vyhrožování věřitelů, kteří mu zapálili vchodové dveře, zapálili jeho auto a několikrát jej zbili, žalobce se v jednom případě obrátil na podněsterskou policii ve spojitosti s nátlakem ze strany soukromých osob, ovšem nikoli se závažnými projevy vymáhání finančních prostředků, jak je popsal, tedy bití či zapálení dveří nebo auta, přičemž policie se ho dotázala, zda má nějaký doklad od předmětné půjčky, což žalobce postrádal. Soud souhlasí s žalovaným, že z tohoto důvodu nelze tvrdit, že by mu policie na území separatistického regionu nijak nepomohla, pomoc odmítla či že by nebyla dostupná. V případě výhrůžek po návratu do vlasti se žalobce může opětovně obrátit na policii v Podněstří nebo se přestěhovat na území, které je pod moldavskou státní kontrolou a využít tak ochranu bezpečnostních složek své země. K žalobcem tvrzeným obavám z předvolání do armády a následného vyslání do války na Ukrajině, soud uvádí, že ty nejsou relevantním způsobem odůvodněny či podloženy, jak správně uvedl žalovaný v napadeném rozhodnutí. Žalobce netvrdil, že by byl z armády jakkoli kontaktován či že by mu bylo zasláno předvolání k vojenské správě. Z Informace MZV ČR ze dne 5. 3. 2024 plyne, že branná povinnost v separatistické oblasti Podněstří se v současnosti týká pouze obyvatel s ruským občanstvím, kteří mají trvalé bydliště na území Ruské federace či příslušníků armády Ruské federace v Podněstří. Žalobce ovšem není občanem Ruské federace, ani v současné době neslouží v ruské armádě. Ve shodě s žalovaným i dle názoru nelze mít za prokázané, že by v souvislosti s válkou na Ukrajině měl čelit vážné újmě.
25. Soud přisvědčil také závěru žalovaného, že žádost o udělení mezinárodní ochrany se jeví jako účelová, neboť žalobce sdělil, že chce v ČR zůstat, aby nashromáždil 72 000 euro, resp. 70 000 euro a mohl tak splatit dluh ve vlasti. Z protokolu o výsledku žalobce z 19. 8. 2024 plyne, že mu bylo uloženo správní vyhoštění již v roce 2022, avšak nevycestoval, neboť byl závislý na drogách a byl ve špatném stavu. Nejprve uvažoval o tom, že z České republiky odcestuje, avšak následně si uvědomil, že v jeho vlasti není práce, proto zde zůstal. Na dotaz správního orgánu také uvedl, že mu není známa žádná překážka, která by mu znemožňovala z území vycestovat a v domovském státě se má kam vrátit.

26. Co se týká bezpečnostní situace na území samozvané republiky Podněstří, pak z Informace MZV ČR ze dne 5. 3. 2024 se podává, že v souvislosti s válkou na Ukrajině v Podněstří nedošlo ke zhoršení bezpečnostní situace. Pokud některé zprávy zmiňují údajné útoky na důležité instituce v této oblasti, pak nelze zjistit, zda se opravdu odehrály nebo se jednalo pouze o zpravodajskou hru.
27. Za správné, zákonné a zjištěným informacím odpovídající a taktéž náležitě odůvodněné považuje soud i neudělení azylu podle § 14 zákona o azylu, podle něhož jestliže v řízení o udělení mezinárodní ochrany nebude zjištěn důvod pro udělení azylu podle § 12, lze v případě hodném zvláštního zřetele udělit azyl z humanitárního důvodu. Udělení humanitárního azylu je na volné úvaze správního orgánu, přičemž tuto volnou úvahu, tedy zda byl dán důvod hodný zvláštního zřetele, či nikoli, může soud přezkoumávat pouze z hlediska překročení případných mezí správního uvážení, resp. z hlediska případné libovůle ze strany správního orgánu. Soud zastává názor, že žalovaný měl dostatek podkladů včetně informací o žalobci pro případné rozhodnutí o důvodnosti postupu ve smyslu § 14 zákona o azylu, s těmito podklady se v rámci svých úvah náležitě vypořádal, když otázku udělení humanitárního azylu hodnotil komplexně s přihlédnutím k rodinné, sociální a ekonomické situaci žalobce a v rámci správního uvážení nevybočil z mezí stanovených zákonem. Jeho rozhodnutí je v souladu s dosavadní ustálenou judikaturou.
28. K námitce spočívající v neshromáždění dostatečných, relevantních a aktuálních podkladů pro rozhodnutí soud připomíná, že podle judikatury Nejvyššího správního soudu musejí být informace o zemi původu relevantní, důvěryhodné a vyvážené, aktuální a ověřené z různých zdrojů, jakož i transparentní a dohledatelné (viz rozsudky NSS č. j. 5 Azs 55/2008-71, č. j. 1 Azs 105/2008-81). Podklady shromážděné žalovaným v řízení ohledně politické a bezpečnostní situace a stavu dodržování lidských práv v Moldavské republice tyto požadavky naplňují, neboť vycházejí z řady odborných zdrojů, které jsou v nich přesně označeny, a jedná se o informace a zprávy jednotlivých organizací a institucí odlišných od žalovaného. Namítané nedostatky při zjišťování skutkového stavu věci soud neshledal.
29. Soud uzavírá, že neshledal vady správního řízení, které předcházelo vydání napadeného rozhodnutí. Žalovaný dostatečně zjistil skutkový stav věci. Rozhodnutí bylo vydáno v souladu se zákonem, proto žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.
30. O nákladech řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce ve věci úspěch neměl a žalovaný ze zákona nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Brno, Moravské náměstí č. 6. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ostrava 30. 1. 2025

Mgr. Jarmila Úředníčková
samosoudkyně